

A Feneketlen-tó legendája

Valamikor régen, ott, ahol ma a Feneketlen-tó tőzegmohás láprétje terül, egy hatalmas vár állt. A várat Vas Béla, a kegyetlenségéről híres lovag építette. Béla minden erejét és a környék összes kovácsát felhasználta, hogy olyan várat húzzon fel, amelynek tizenkettő vas tornya volt. Ám a rideg kőfalak mögött nem talált senki boldogságot, hiszen a vár urát csak saját gögje és hatalomvágya érdekelte.

Vas Béla azonban mindennél többet akart: szívét a szépséges Liliom Melinda rabolta el, kinek szerelmét a bátor hős Szilárd viszonzta.

Szilárd többször is legyőzte a vár urát, rettenthetetlen vitéz volt, épp oly kemény, mint Béla várának falai, de szívét Liliom Melinda mosolya lágyította meg. Melinda apja Lajos, Szilárdot saját fiaként szerette, s örök hálával tartozott neki, annyiszor mentette meg lányát Béla karmai közül.

Szilárd nyári estéken kobzán játszott szerenádokat Liliom Melinda ablaka alatt, mellyel a Liliom uradalom többi lakóját is elvarázsolta.

„Szívemnek gyöngyháza,

Lelkem Melindája.

Hős Szilárd lovag így szólott hozzája:

A haranglábnál várlak holnap virradóra, lilium illatoddal elvarázszolsz újra.”

Egy napon sajnos mindennek vége szakadt. A király hírnöke véres kardot emelve érkezett, és Szilárdnak hadba kellett vonulnia. Lajos magához hívatta, és így szólt hozzá:

- Drága fiam, a szívem megszakad, hogy el kell menned, és én nem tarthatok veled, de tudom, hogy rád bízhatom csapatom vezetését és melléd adom leghűségesebb segítőt, lovam, Vágnivalót. Győzzetek és érjete vissza épségben! Csomagoltatok nektek útravalót.

Mintha arató fesztivál lett volna, úgy sütöttek-főztek az asszonyok, bor is került a libacomb mellé a tarisznyába. Liliom Melinda szívét-lelkét, könnyeit is belegyúrta Szilárdnak szánt kalácsába.

Nagyon félt, hogy elveszíti szerelmét, és persze attól is, hogy ki fogja megvédeni őt, idős apját és az asszonyokat, míg Szilárd és csapata távol lesznek.

- Húzd fel ezt a gyűrűt az ujjadra kedvesem-kérte Szilárdot. Tündér édesanyám tűzlepke gyűrűje volt ez, téged is megvéd, és ha veszélyben vagyunk, megszorítja az ujjadat.

Szürke porfelhő szállt a csapat után, a feleségek, kedvesek könnytől, portól sem látták már őket. Sajnos a magyar királyi sereg ereje fogytán volt a két napos harc alatt, csak Szilárdék segítségével jelenthetett valamit. Váratlan rohamot indítottak, küzdöttek a végsőig. Szilárd épp leterített kardjával egy bitang törököt, mikor az a kezébe kapaszkodott, hogy lerántsa lováról. Már rég nem élt, mégis szorította Szilárd ujját, legalábbis ő így érezte. Mígnem lenézett, és észrevette, hogy senki nem fogja azt... a gyűrű szorította az ujját. Megdermedt félelmében. Melinda veszélyben van! Újra nekiment az ellenségnek, a királyi sereg és a rajtaütés végre győzedelmeskedett.

Szilárd VágnivalÓ hátán száguldott hazafelé. Napnyugtára már Liliombirtok fényeit látta, de a tűz lángjai voltak azok, lángolt az egész birtok. Vas Béla felgyújtotta...Pár napja már úton lehetett a Liliom csapat, mikor Béla tudomására jutott, hogy Melinda örizetlenül maradt. Összeszedte csürhét és Melinda apjához indult. Az öreg vitéz és hű társai utolsó lélegzetükig küzdöttek, hogy megvédjék Melindát, de mindhiába. Béla elrabolta a lányt. Lován vágatott Vas vára felé, Melinda sírva kiáltotta: -Légy átkozott! Süllyedjen el a föld, ahová lépsz. A lány tengernyi könnye elég lett volna a süllyedéshez, de Béla közben már a Rábán és a Csörnöcön is átgázolt, az újabb átok sem ért semmit, hazaért és büszkén lovagolt be a várkapun. Melinda kétségbeesetten újra megátkozta, és láss csodát, a föld meghallotta a lány szavait és inogni kezdett. Szolgák, rablók rémulten sikoltoztak, rohanguáltak, a gögös Béla elengedte a lányt, reszketve vetette magát a mocsárba. A Vas - vár büszkén süllyedt a Feneketlen-tó mélyére.

Reggelre VágnivalÓ utolsó erejével hazahozta gazdáját, majd örökre lehunyta okos szemeit. Szilárd csak a lángoló romokat és a tavat találta, zokogva leült a tó partjára és a tűzlepke gyűrűt a mélybe hajította. Ekkor a tó közepéből egy óriás kő-kígyó emelkedett ki, leszórta óriás kőpikkelyeit, Kígyókirállyá változott és így szólt Szilárdhoz:

- Melinda életben van, de a tó fenekén rekedt. Minden Szilveszter éjjel felhozom a vár kulcsát. Ha el mered venni tőlem, a vár is, Melinda is újból a tiéd lehet. Lemehetsz hozzá a tó mélyére, egy rododendronokkal és selyemmirtuszokkal benőtt varázskertben várhatjátok, hogy újra együtt lehessetek.

Szilárdot azóta többen is látták a tó partján, várja a pillanatot mikor a Feneketlen-tó vize fodrozódni kezd, a mélyből a tűzlepke gyűrű vörös fénye száll fel és ő megküzdehet a Kígyókirály erejével, vagy jön egy bátor harcos, aki megszerzi a kulcsot és felszabadítja őket.

Ha egyszer megpróbálnád, talán éppen TE lennél az, aki visszahozza a két szerelmezt az életfa alá, hogy történetük boldogan érjen véget.